

Šola Šolski opis

NA POL POTI...

Brina Završnik, 8. b

Nekje na polovici tega šolskega leta smo. Januar 2016 je prinesel novo leto in bo poskrbel tudi za zaključek prvega ocenjevalnega obdobja.

Na pol poti lahko z veseljem ugotovimo, da je polovica že za nami in da je opravljeno že veliko dobrega dela.

Lahko smo tudi zaskrbljeni, kaj bo prinesla druga polovica. Bo veliko težje, kot je bilo do sedaj? Bo morda še lažje? Le kaj nam prinese?

Mogoče je kdo žalosten, ker mu ni uspelo vse, kar je načrtoval. Marsikdo je verjetno presenečen, ko spozna, kaj vse mu je uspelo in da se da s trdom uspeti. Pomembno je, da vas ni strah. Šola naj vam bo uživanje v mladosti, ki jo živite in v katerem mora v vašem srcu biti upanje na dobro življenje.

Kmalu bo prišla pomlad. Čas ljubezni. Čas, ko narava ozeleni in nam ogreje srca. Za marsikoga najlepši čas v letu.

Ob izidu tega časopisa bodo tudi že zbrana vaša dela za letošnji natečaj Zlato jabolko. V njih ste razpredali o čustvih. Verjamem in upam, da v vaših delih prevladujejo tista pozitivna čustva. Verjamem in upam, da je vaše življenje lepo.

Takšno naj tudi ostane.

Tomaž Čeplak, ravnatelj

Letnik V, številka 1

Januar 2016

Posebne točke zanimanja:

- Prijavili smo 5 raziskovalnih nalog in 1 inovacijski predlog.
- Opremili smo gibalnico.
- Dobili smo nove bobne.

V tej številki:

Razredi se predstavijo

Šola v naravi – 5. raz.

Šola v naravi – 8. raz.

Literarno ustvarjanje

Pišemo v angleškem jeziku

Nizamo športne uspehe

Tekmujemo v znanju

JU – HU – HU – 1. a JE TU!

Z velikimi novimi torbicami in še večjimi očmi ter polni pričakovanj smo se septembra podali v šolske klopi. Prvi dnevi so bili za nas težki, pa tudi kakšna solzica je spolzela po licu. Kmalu pa smo se navadili šolskega vrveža in novih obrazov. Srečali smo se s starimi prijatelji in prijateljicami ali pa smo spoznali kakšne nove.

Res nam je lepo in zanimivo v šoli. Posebno zanimivo je takrat, kadar pouk poteka malo drugače. Najbolj smo uživali na plavalnem tečaju.

Študenti so nam pripravili naravoslovni dan

Obiskal nas je gospod policaj

Učenci 1. a razreda

Pri nas se zmeraj dogaja kaj zanimivega. In komaj čakamo, da se naučimo pisati. Za naslednji časopis bomo že sami kaj napisali. Do takrat pa en lep prvo-šolski pozdrav.

1. b v šoli

Verjetno pri nas na šoli ne bi našli nikogar, ki je težje od nas pričakoval 1. september. Za nas je bil ta dan, ne samo ponovno priti v šolo, ampak prvič prestopiti šolski prag kot učenci. Bili smo nestrpni, radovedni, veseli, pa čeprav ne bi radi povedali na glas, da nas je tudi malce skrbelo. Saj veste nepoznane stvari ni nujno, da so zmeraj takšne, kot smo si jih predstavljali.

Prvi dnevi v šoli so minili kot bi trenil, spoznali smo nove prijatelje, ugotovili, da že skoraj vse znamo in komaj čakali, da se bomo začeli učiti čisto zares. Pa je prišlo sporočilo, da imamo plavalni tečaj. Sploh si nismo mislili, da je v šoli tako lušno in nič ne bi imeli proti, če bi tečaj trajal dlje.

Pri nas je potrkal tudi gospod policist, ki nas je popeljal po Kamnici in obljubili smo mu, da se bomo v prometu držali dogovorjenih pravil. Saj veste, brez rutice ne gre in tudi cesta ni igrišče. Preden vam povemo, kako zanimivo smo preživeli mesec december, vam moramo zaupati, da se je kar naenkrat zgodilo in smo se odločili zares učiti.

Pišemo, rišemo, računamo, učitelji, ki nas obiskujejo so navdušeni. Če se potrudimo, znamo res veliko. V mesecu decembru so nas obiskovali piškotki z miselnimi nalogami, če smo si jih seveda zaslužili, in nam polepšali čas pouka.

Študenti so za nas pripravili čudovit naravoslovni dan, kjer smo se učili o gibanju. Ne verjamejo, da je že kdo izmed nas v šoli tekmoval s »formulo 1«. Prav radi obiskujemo tudi knjižnico. Tisto v šoli, kjer si izposojamo pravljice, pripovedujemo za bralno značko, gospa knjižničarka pa za nas pripravi tudi pravljичno uro. Tudi v Kamniško knjižnico radi zahajamo, kjer smo v decembru poslušali pravljico o pogumni princeski, ki je premagala zmaja. Preden smo se odpravili na novoletne počitnice, smo okrasili našo učilnico, izdelali smo lučke, voščilnice, postavili smo prav posebno smrečico in se na plesni delavnici naučili nekaj zanimivih plesov. Naše novoletne želje se že počasi uresničujejo in sedaj vam lahko zaupamo, da smo si želeli snega. Pa nas pogledjte, kako znamo uživati. Naj bo tokrat dovolj, več o naših šolskih dogodivščinah pa prihodnjič.

Lep pozdrav. 1. b

Učenci 1. b razreda z učiteljicami

Izdelujemo lučke

Vozimo se s formulo 1

O, kako hitro beži čas, še malo in končali bomo **2. a razred**. In kaj vse nam je všeč v šoli?

...ko kaj izdelujemo. *Lana*

...ko računamo in se drsamo. *Yiling, Ena*
Meni je najbolj všeč knjižnica in drsanje in balet. *Lili* Meni pa športna in zdrav življenjski slog. *Patrik*
V šoli mi je všeč, ko gremo v knjižnico, se učimo in imam dobre prijatelje. Všeč mi je, ko se drsamo in igramo. *Ela*

... ko imamo lepe noske...

...ko imamo nogomet in ko berem knjige. *Vito*

...meni so všeč moje prijateljice in prijatelji. *Larisa*

... ko se drsamo in se igramo v koticu. *David, Eva, Iztok, Maruša*

Meni je najbolj všeč kosilo in ko nam knjižničarka pripoveduje. *Eli*
Meni pa drsanje in zabavna mučimatika. *Luka*
Meni pa je v šoli najbolj všeč, ker se imamo fajn. *Naja*

... ko poslušamo glasbo.

....ko kam gremo, se drsamo in sankamo.

...ko pečemo kekse in delamo palačike. *Lana*

... se učimo in smo dobre volje.

V 2. b SMO PRIJATELJSKI, USTVARJALNI, PRIJAZNI IN VESELI, ZATO RADI HODIMO V ŠOLO

- **Neli:** Všeč mi je, da izdelujemo različne stvari.
- **Alina:** Všeč mi je veliko stvari: pouk, likovna, učiteljica, odmor, športna in prepisovanje.
- **Ivana:** Všeč mi je, da imam veliko prijateljev in dobro učiteljico. Rada raziskujem naravo.
- **Vid:** Rad imam športno, zdrav življenjski slog, angleščino, matematiko in prijatelje.
- **Nuša:** Rada hodim v šolo.
- **Nejc:** Rad se igram s prijatelji.
- **Iva:** Všeč mi je, da smo ustvarjalni.
- **Marisa:** Rada sem s prijateljicami.
- **Nataša:** Rada se družim s prijatelji.
- **Gašper:** Obožujem športno vzgojo.
- **Blažka:** Všeč mi je, ko me učiteljica pohvali.
- **Peter:** Všeč so mi športni dnevi, odmori in podobno.
- **Gabrijela:** Všeč mi je, da se veliko učimo in igramo.
- **Niko:** Všeč mi je, ko lahko tečemo in igramo nogomet.
- **Mia:** Všeč so mi sošolke in kadar gremo ven.
- **Zala:** Všeč mi je učiteljica.
- **Luka:** Rad se igram z mojimi prijatelji.
- **David:** Všeč mi je, da lahko igram nogomet in tečem.
- **Tai:** Všeč mi je, ko me učiteljica pohvali.
- **Karin:** Všeč mi je, da se vsi skupaj razumemo in si pomagamo.

Rada imam učence 2. b razreda. Učiteljica Minja

OGROMNI koraki majhnih otrok

Septembra so pragi naše osnovne šole prestopili otroci, ki so se do zdaj igrali in zabavali v vrtcu. Vendar je bil že čas, da se začnejo pridno učiti in pripravljati za prihodnost. Zjutraj smo jih lepo sprejeli »starine« naše šole, to smo mi, učenci 9. razreda. Vsakega posebej smo osebno sprejeli in jim podali cvet v dobrodošlico. Prvošolčki so na začetku bili malce prestrašeni, kasneje pa so že začeli tiščati svoje majhne glave skupaj in zvedavo opazovati šolo, v katero bodo zahajali 9 let.

Skupaj s starši so se odpravili v prenovljeno telovadnico, kjer so jih počakali ravnatelj, učitelji in učenci, ki smo vodili sprejem in program.

Ravnatelj jih je nagovoril, se malo pošalil, kasneje pa jim je razdelil kape z znakom Osnovne šole Kamnica.

Folkloristi so jim zaplesali, poslušali so glasbo, kasneje pa so se razvrstili k svojim razrednim učiteljem in skupaj odšli v razrede.

Tam jih je že čakal košček slastne torte ter veliko informacij.

Spoznali so se z novimi prijatelji, z učitelji in preizkusili šolske klopi.

To je bil dan, ko so naredili ogromen korak v veliki svet šolanja.

Mija Kozole, 9. a

3. a SE PREDSTAVI

LJUBEZENSKA ZA DEČKE

V Janeza jih je bilo kar pet:

ena Jerica,

ena Tanja,

ena Tina,

ena Mina

in debela Lina.

Janez je zardel, ker vseh petih ne bi imel.

Simon Hauptman, 3. a

Učenci 3. a razreda

ZAJČEK IN ZLATI COPATI

Nekoč je za devetimi gorami živel malo plašen zajček. Vsi zajci so ga zbadali, še njegova mama in oče. Nekega dne pa so trije zajci odšli v gozd nabirat gobe. Na jasi so našli pismo. Odnegli so ga poglavarju. V pismu je pisalo, da so v jami skriti zlati copati, ampak tam so tudi zmaji. Tako si noben zajec ni upal v jamo. Na koncu je poglavar odločil, da mora v jamo ta plašen zajček, ki mu je bilo ime Puhek. Puhek najprej ni hotel v jamo, a je moral. Vzel je stvari in šel. Tako je čez nekaj dni prišel do drevesa, kjer je stanovala sova Kika. Povedala mu je, da je včasih živela v tej jami, a se je odselila, ker je bilo preveč hrupno. Povedala mu je tudi, da v jami ni zmajev in kje sploh je jama. Mali zajček je hodil in hodil in končno prispel. Puhek je plašno stopil v jamo. Ko je stopil bliže, je za skalo videl zlate copate. Vzel jih je in odšel nazaj. Čez nekaj dni je prišel nazaj domov. Ko so Puhka videli ostali zajci, je poglavar stopil k njim. Puhku je ukazal, naj mu takoj da copate. Puhek mu jih ni hotel dati. Poglavar se je razjezil in Puhek mu je povedal, da so ti copati čarobni. Zajci so ga z napetimi očmi gledali. Zajček je copatom rekel, naj mu prinesejo skledo jagod. Tako je iz copat stopila vila s skledo jagod. Zajci in poglavar so predlagali, da naj Puhek postane poglavar. A Puhek je rekel, da ne želi postati poglavar, ker je tak, kakršen je zdaj, čisto srečen. Puhek je dobil copate, ker so copati vedeli, da jih bo uporabil z namenom.

Lana Petan, 3. a

BOJEVANJE ZA ZLATE COPATE

Pred davnimi, davnimi časi so v skritem gozdu vladali zajci. A nihče, niti en zajec, ni imel copat. Zato jih je vedno zeblo v noge, najbolj pa, ko se je bližala zima. Kar naenkrat je v krošnji drevesa začelo nekaj šumeti. Zajci so skočili v zrak, ker so se tako prestrašili. Mali zajček se ni ustrašil, čeprav je spal točno pod drevesom s šumečo krošnjo. Prebudil se je šele takrat, ko mu je nekaj večjega padlo na glavo. Stresel je z glavo in začudeno pogledal naokrog. Pred smrček so mu padli čudoviti zlati copati. Drugi zajci so tudi želeli zlate copate, zato so se začeli prepirati. Kmalu je nastala prava vojna za zlate copate, ki so ležali ob strani. Zajček je priskakljal do copat, jih vzel, obul in z njimi odskakljal domov. Kaj pa se je zgodilo z drugimi zajci? Še danes se pretepajo, če jih ni že minilo.

Minea Jevšek, 3. a

Ilustracije : Minea, Marko, Jaka, Zoi, 3. a

3. b NAM POVE

MOJ RAZRED

Sem Maša. Hodim v 3. b razred.
V našem razredu je 19 učencev, 10 dečkov in 9 deklic. Rada hodim k pouku, ker se rada učim. Pri pouku imam najraje likovno umetnost. To pa zato, ker rada rišem. Ko končamo s poukom, grem na kosilo, potem pa k podaljšanemu bivanju. Tam naredim domačo nalogo in se igram. Obiskujem dve interesni dejavnosti. To sta pevski zbor in likovni krožek. Zelo rada pojem in ustvarjam. Med odmorom deklice plešemo in se igramo trgovino, medtem ko se dečki igrajo s kockami. Včasih nam tudi nagajajo.
V našem razredu mi je zelo všeč.

Maša Krajnc, 3. b

Učenci 3. b razreda

O LISIČKI, KI JE RADA PEKLA

Bila je lisička, ki je rada pekla. Pekla je same dobrote. Velikokrat je povabila druge gozdne živali na kosilo ali dobro večerjo. Nekega jutra je poklicala živali in vsakemu posebej povedala, da pripravlja veliko pojedino. Vsi so se zelo razveselili, saj so vedeli, da jih čaka zelo dobro kosilo. Lisička pa se je medtem lotila pripravljanja. Pripravila je krožnike, postavila pribor in kozarčke, oblikovala pogrinjke in jih položila na krožnike. Potem pa se je lotila pripravljanja hrane. Spekla je pečenko, skuhalo krompir. Potem pa je ugotovila, da ji je zmanjkalo sestavin za rižoto. Takrat se je spomnila, da lovec vsako jutro nastavi hrano za živali v krmišče. Odpravila se je torej do krmišča pogledat, če je kaj tam. Ko je prišla do krmišča, je napolnila košaro s hrano in odšla domov. Ko je prišla domov, se je lotila še priprave rižote. Ko je končala, so začeli prihajati gostje. Hitro so posedli in začeli jesti. Ko so jedli, se je oglasil zajec: »Lovec!« Vse živali so najprej otrpnile in nato pobegnile. Le lisica je bila radovedna. Zanimalo jo je, zakaj lovec ni streljal. Odšla je za njim in videla, kako preverja krmo. Vrnila se je nazaj k ostalim živalim in jim povedala, da lovec ne samo strelja živali, temveč tudi skrbi za živali. Šli so nazaj in vse pojedli. Tako so živali izvedele, da lovec skrbi za njih.

Ana Kramberger, 3. b

ŠKRAT MIZAR

Sem škrat Luka in po poklicu sem mizar.
Nekega dne me je poklical škrat mesar. Rekel mi je, da potrebuje pomoč pri mizi. Odgovoril sem mu, da mu bom pomagal. Odpeljal sem se k njemu na dom. S seboj sem vzel kladivo, žeblje, klešče, vijake in žago. Pri sestavljanju mize sem ugotovil, da nimam lepila, zato sem uporabil med. Tako sem zlepil mizo. Mesar je želel narediti klobase. Prinesel je meso in ga odložil na mizo. Ker med ni bil dovolj močno lepilo, se je miza razpolovila. Ko je moj prijatelj mesar izvedel, da sem ga polomil, mi je dal njegovo lepilo in sva še enkrat sestavila mizo. Skupaj sva naredila klobase in jih pojedla.

Luka Milutinović Hauptman, 3. b

TEDEN OTROKA

V tednu otroka smo doživeli prijeten dan.

Šli smo na predstavo, kjer smo se zabavali in naučili nekatere stvari, ki jih ne smemo početi, ter se hkrati zabavali in smejali. Naučili smo se, da se iz drugih ne smemo norčevati, ker jih to lahko prizadene in osramoti. Naučili smo se tudi, da lahko postanemo odvisni od elektronskih naprav, če smo preveč na telefonih, tablicah, računalnikih, televiziji in podobnih stvareh.

Bilo bi bolje, da se dosti gibamo na svežem zraku, opravljamo raznovrstna dela in dosti telovadimo. Povsem odsvetujemo pa uživanje alkoholnih pijač in kajenje, ker to škodi našemu zdravju. Zaradi tega pa lahko tudi umremo.

Žiga Dolinšek, 4. a

Gledališka predstava v izvedbi Društva za boljši svet

Teden otroka temelji na obeleževanju Svetovnega dneva otroka, ki ga je leta 1956 priznala generalna skupščina Združenih narodov. Po priporočilih Združenih narodov se Svetovni dan otroka praznuje prvi ponedeljek oktobra.

Dan otroka smo v OŠ Kamnica obeležili v letošnjem šolskem letu 5. 10. 2015. Učenci smo si v sklopu šole odšli v Kulturni dom Kamnica ogledat predstavo Ujeti se ne dam.

Predstavo je izvedla skupina mladih in starejših ljudi, ki se imenuje Društvo za boljši svet. Predstava je govorila o mladostnikih, ki se soočajo z različnimi težavami in jih poučila, kako se soočiti s skušnjavami, ki jih lahko pripeljejo v težave (droge, alkohol, kajenje, odvisnost od telefona in interneta ...).

Zavedati se moramo, da če nas kdo nagovarja na uporabo drog, alkohola ali cigaret, se temu lahko in moramo upreti, saj je to za naše zdravje škodljivo in zelo nevarno.

Pomembno je, da se tem skušnjavam znamo sami upreti in misliti s svojo glavo ali pa poiskati pomoč staršev in ostalih odraslih oseb (učitelji v šoli, stari starši ...).

Brina Puhalič, 4. b

ZAKLAD

Nekega sončnega dne so se zajec, medved, srnjak in ptička zmenili, da gredo na sprehod v park. Ko so hodili in se pogovarjali, je medved stopil v manjšo luknjo. Prijatelji so ga vprašali, če ga kaj boli. Odgovoril jim je: »Nič me ne boli, hvala.« Opazili so, da je v luknji skrinja. Prijatelji so jo odprli, v skrinji je bil listek. Listek so si dobro ogledali in vsi v en glas vzkliknili: »To je sigurno zemljevid, ki vodi k zakladu.« Na listku je bila narisana pot. Kjer je bil zaklad, pa je bil narisana en velik rdeč križec. Rekli so: »Dobimo se v parku točno tukaj čez eno uro. S sabo pripeljite še kakšnega prijatelja.«

Čez eno uro so prijatelji imeli pri sebi daljnogled, prvo pomoč, dva šotora, zemljevid, hrano in pijačo, blazine, odeje ... Pripeljali so še želvico, lisjaka in volka. Začeli so s potovanjem. Morali so mimo mrtvega območja, ki mu vsi prebivalci gozda rečejo mrtva žival in to zato, ker tam mrgoli lovcev. Komaj so vstopili, že so slišali lovce in pse. Prijatelji so se poskrili. Lovci in psi so šli mimo. To se je prijateljem ponovilo še nekajkrat. Končno so prišli iz mrtvega območja. Prijatelji so morali preveslati jezero, plezati na gore, hoditi po hribih in prečkati mostove. Ko so končno prišli tja, kjer bi moral biti zaklad, ga ni bilo. Preverili so, če so prav potovali. Preverili so tudi, če ga je našel kdo pred njimi. Našli niso nobene sledi. Žalostno so se vrnili domov. Volk jih je povabil k sebi. Prijatelji so iskali načine, zakaj ni bilo zaklada. Po nekaj minutah so ugotovili, da je zaklad v resnici prijateljstvo.

Val Gostenčnik, 4. a

Mi smo pametni 4. b.

Včasih smo pridni
pa tudi poredni.
Včasih ocene imamo dobre
a včasih tudi slabe.

Naj predmet nam je šport.
Tam se dosti naučimo
in tudi poveselimo.
Imamo prijazno učiteljico.
Včasih je stroga,
večkrat pa prijazna.

Učimo se angleško in nemško.
A vsem prav dobro ne gre,
toda s skupnimi močmi bomo že.

Jakob Zemljič, 4. b

DOŽIVLJANJE ŠOLE

Ko sem v šoli,
se učim.
Ko pride vikend,
se smejim.
Spet pride šola
in rečem: »Joj,
saj vikend je le dva dni
in šola vseh pet!«
Sprasujem se: »Zakaj ni ravno obratno?«

Pavlina Dobaja, 4. b

SMEHEHEH

Smeh je dolgi dolgi smeheheh.
Zato smeheheh ni smeh
ampak je smeheh.

Smeh je zelo nalezljiv.
Vsak se smeji.

Zanesljiva znamenja:
hihitanje, nagajivost,
jokanje in veselje.

Recept: veliko smeha.

Lana Ivanušič, 4. b

ZBADLJIVKI

Brina mandarina se v sok je spustila,
Jaka jo spiže in jo odlije.

Brina Puhalj, 4. b

Marko lizalko hodi po cesti,
sreča vojaka,
ki ga pohodi.

Marko Ačanski, 4. b

Učenci 4. b razreda

JEZZA

Jezza je,
ko se nekdo razjezi.
In, ko nočem pospraviti sobe.
Ali nočem koga ubogati.
In potem ga razjezim.
A jeza je nalezljiva.

Recept: sladoledna tableta proti jezi.

Anja Ajlec, 4. b

Til, Črt, Žan, Arne, 5. razred

PRVI POSKUSI DRSANJA

Pred našo šolo je postavljeno drsališče. Pri krožku smo se šli z učiteljico drsat. To so bili moji prvi poskusi drsanja.

Ko sem si obul drsalke, sem bil zelo vznemirjen. Z negotovimi koraki sem stopil na led. Na začetku sem hodil le ob ograji. Čez nekaj časa sem poskusil drsati in sem se oddaljil od ograje. Naenkrat sem padel. Pa me to ni zaustavilo. Poskušal sem še in še. Vedno boljše sem drsal.

Zelo sem vesel, da sem imel možnost preizkusiti se v drsanju.

Anže Žunec, 5. a

RIME IZ 5. b

V našem razredu je vse v redu.

Bilo nas je 16, danes nas je le 15.

Fantje prevladujemo in kraljujemo,
punce pa jim rade ukazujemo.

Mi smo 5. b, ki vse že ve.

Računamo potence za ostale Slovence.

Poznamo narekovaje, pa tudi slovenske kraje.

Da ne pridemo iz vaje, računamo igraje

in tudi postavljamo oklepaje.

Zemljevid nas orientira,

vemo, kje je hrib in kje nižina.

Pri naravoslovju fižol kalimo

in o prsti se učimo.

Športa se veselimo, ker dobre ocene dobimo.

Radi izdelujemo, zato tehniške dneve obožujemo.

Radi pojemo in rišemo, pa tudi rime pišemo.

Z veseljem se učimo, le pri popravah učnih listov trpimo.

Najbolj pa nas muči, da se pouk prepozno zaključi.

Učenci 5. b

GASILSKA

Naša šola res je kul,
saj gasilci pridrvijo
in že akcijo uprizorijo.

Malo ognja in bencina,
pa je tu že polno dima.

Pa po lestvi že na streho,
rešit sedmošolko ujeta.

In kaj kmalu vse je mimo,
v šolski klopi spet sedimo.

To je bil res čuden dan,
saj ni bil prav nič zaspan.

Til Trinkaus, 5. a

Učenci 5. razreda imajo veliko dela s snegom.

Lili Frank, 5. a

Vaja reševanja

UČENCI 5. razreda V POREČU

Učenci smo se odpravili v šolo v naravi. Na morje smo se vozili okoli 4 ure. Ko smo prispeli, smo se razvrstili v sobe, razpakirali in šli na kosilo. Pol ure po kosilu smo že šli plavat. Ob vrnitvi s plaže nas je čakala večerja in postelja. Tako so tekli dnevi, ampak skoraj vsak dan smo šli na sladoled. En dan pa smo se peljali z ladjo. Predzadnji dan smo plavali za točke. Pokazali smo, koliko plavalne kondicije smo pridobili. Za nagrado smo si ponovno privoščili sladoled. Zadnji dan smo po zajtrku spakirali prtljago in odšli na avtobus. Na poti smo obiskali še Škocjanske jame, kjer smo videli malega netopirja. Ko smo prispeli pred šolo, so nas pričakali starši.

Leo Hedl, 5. b

Prvi dan smo že plavali v morju. Učitelji so nas razdelili v skupine glede na to, kako dobro plavamo. Ko smo prišli s plaže, smo si uredili sobe in izbrali ime za sobo. Našo smo poimenovali »4 legende in pol«. Ko smo s tem končali, smo šli ven reševat dnevnik. Zvečer smo šli v mesto na sladoled. Po večernem sprehodu smo se oprhali in hitro zaspali.

Arne Završnik, 5. a

Drugi dan smo že popravljali napake pri plavanju. Ponavljali smo tehnike plavanja, potem pa smo imeli deset minut prostega plavanja. Naša skupina je odšla z učiteljico Urško na pomol. Tam smo na različne načine skakali v morje. Po večerji smo odšli na sprehod in mimo stojnic, na katerih smo si lahko kupili kak spominek. Nazaj grede smo odšli še na plažo po sladoled, ki je bil res zelo okusen. V sobi smo se še nekaj časa šepetaje pogovarjale, potem pa zaspale.

Neli Lazar, 5. a

Tretji dan smo šli v Poreč in na ladjo. Z ladjo smo šli do Rovinja, kjer smo si ogledali stari del mesta. Povzpeli smo se na razgledno točko pri cerkvi. Nato smo odšli na stojnice, na katerih smo si lahko kaj kupili. Kosilo smo imeli na ladji. Dobili smo čevapčiče, hrenovko in piščančje meso. Bilo je zelo dobro. Ladja nas je odpeljala do Vrsarja. Tam smo plavali in šli na sladoled. Zvečer smo imeli prireditev »Soba se predstavi«.

Til Trinkaus, 5. a

Četrty dan smo imeli testiranje plavanja. Dobila sem zlatega delfinčka, kar sem tudi pričakovala, saj plavanje treniram že zelo dolgo. Ta dan smo se še igrali in se pripravljali za disko. Okoli osmih smo šli v disko, tam so vrteli glasbo, ki smo jo izbrali. Imeli smo se super.

Lili Frank, 5. a

Peti dan sem zjutraj pogledal, če imam vse v kovčku. Po zajtrku smo dali kovčke v avtobus in se odpeljali proti Sloveniji. Na poti smo obiskali Škocjanske jame. Tam smo videli netopirja in veliko velikih in malih kapnikov. V jami je bilo zelo mrzlo. Pred nadaljevanjem vožnje smo pomalicali. Med vožnjo proti Kamnici sem poskušal zaspati, ampak mi ni uspelo. Ko smo se vrnili pred šolo, so bili vsi starši veseli našega prihoda.

Martin Winkler, 5. a

NAREDILI SMO KORAK

Jesenski športni dan smo imeli v torek, 22. septembra. Na pohode smo se odpravili vsi, razen učencev tretjega in petega razreda, saj so se dovolj rekreirali v šoli v naravi.

Osmi razredi so odšli gledat, kako gradijo avtocesto. Ostali pa smo se odpravili na pohod v različne smeri. Starejše generacije, torej od šestega razreda naprej, smo odšli na Urban. Najmlajši so se odpravili občudovat Mariborski otok. Učenci drugega razreda so v Ljudskem vrtu balinali, četrtošolci pa so odšli do Lovske kočice.

Na Urban smo odšli okoli 9. ure. V šoli si je vsak vzel sendvič in sok, nato pa smo skupaj zakorakali proti vrhu. Hojo smo si popestrili s klepetanjem in nekateri tudi s prepevanjem. Sedmi in deveti razredi so imeli predah pod Urbanom, šesti razred pa na igrišču na poti na vrh. Ko smo prišli na cilj, smo si vsi oddahnili, uživali v prečudovitem razgledu na Maribor in Dravo. Najpogumnejši so se poigrali tudi s koprivami.

Bilo je malce naporno, vendar smo se vsi nadihali svežega zraka. Ker je bil to za večino prva šolska športna aktivnost v tem šolskem letu, bi lahko rekli, da je to bila letošnja športna otvoritev šolskega leta.

Eva Gašparič, 6. a

MOŽGANI

Možgani so kepa znanja,
spoznanja in narekovanja.
Z njimi sprejemamo vse,
kar življenje želi,
od velikih do majhnih skrbi.
Skozi njih tudi želja prihiti,
ki je večja od vseh skrbi.
Obstajajo majhni ali veliki,
v različni obliki,
vedno napolnjeni z raznimi liki.
Jezik, število so njihovo polnilo,
odrasli ali otroški,
vsak po svoji glavi odrasli.
Možgani niso nikoli dovolj naviti,
da ne bi uspeli še kaj ugotoviti.
Njihova hrana je znanje,
ki ga mi pridobimo zanje.
Nikoli niso siti dovolj,
zato nam včasih povzročajo glavobol.

Nejc Kresal, 6. a

Nejc Weingerl, 6. b

DOMIŠLIJA

Domišljija ti pomaga,
da greš kam daleč stran,
a pri tej uri zgodovine
vsaj nisi bil zaman.

Medtem ko drugi pišejo,
o starih Grkih, si
ti s Tezejem veseljačiš
in delaš druge fajn stvari.
In pri zemljepisu,
(ki za "crknit" je)
lahko v Troji se boriš,
če ti do tega je.

Ko zaženeš domišljijo,
se odpre ti nov, lep svet,
le zate, stran od drugih,
čisto tvoj planet.
Vsak tak svet deluje,
da je vse lepo in prav,
človek en po njem potuje,
udeleži se vseh zabav.

To vse je tvoje,
res čisto tvoje.
zato domišljija je,
kar je.

Ronja Vodopivec, 7. b

GORI V ŠOLI GORI

V petek, 23. 10., smo imeli naravoslovni dan. V jedilnici se je začel širiti bel in gost dim. Nemudoma smo poklicali na številko 112 in pridrveli so gasilci in reševalci. Vedeli smo, da se moramo iz šole umakniti. Vsi smo tekli ven, vendar pa sta v učilnici ostali dve učenki. Prispel je tovornjak z dvizžno lestvijo in gasilec je ujeti učenki rešil skozi okno. Ko so požar pogasili, so mlajši učenci odšli v učilnice, starejši pa so ostali zunaj. Gasilci so nam pokazali še druge njihove spretnosti in opremo. Razložili so nam, s kakšnimi nevarnostmi se še srečujejo. Razkazali so nam notranjost gasilskega in reševalnega avtomobila, oblačila za razne reševalne akcije. Seznanili so nas, s čim lahko sami gasimo, kako uporabljamo gasilni aparat in kako varno ravnamo z vnetljivimi snovmi. Eden od gasilcev nam je teoretično razložil, kako lahko pride do požara, če nismo previdni. Zelo zanimivo je bilo, ko nam je pripovedoval o svojih dolgoletnih izkušnjah gašenja. Ko smo prišli iz učilnic, smo na igrišču zagledali avto, ki je bil ves v plamenih. Pograbili so gasilne naprave in začeli gasiti. Nabralo se je precej bele pene, ki je izgledala kot sneg. Po končanih aktivnostih smo si v gasilskem domu ogledali še ostala vozila. V spomin na ta dan, ki smo ga preživeli z njimi, smo prejeli fotografijo iz lanskih katastrofalnih posledic žleda. Slika je vseeno očarljiva.

Prikaz gašenja požara.

Julija Gorenšek, 6. b

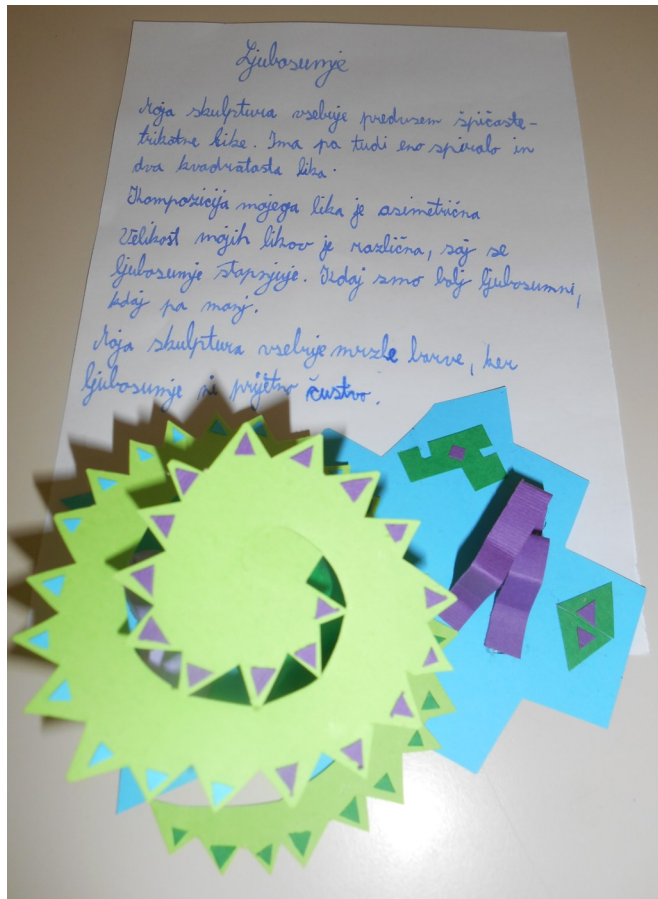
BAJKA O KAMNICI

So gledali trije bogovi svet. Pa prvi pravi: »Ja, videl sem jaz dve kravi, ki se utapljata v reki Dravi! Pa jima je tisti človek (ne vem od kod) vrgel hlod in ju rešil.«
Pravi drugi: »Za to bi moral biti nagrajen. A, ker ne vem, od kod prihaja, imam zvezane roke. Lahko pa ga vprašam.«
Tretji pa pravi: »Si že pozabil? Oni so nižja rasa in prihajajo od nikoder!«
V tistem hipu se spomni, da je kraljica velela, da morajo od zdaj naprej vsa bitja prihajati od nekod. In pravi: »Ker je povelje, da vsak od nekod prihaja, pa naj bo tam doli Kamnica.«
Pa se zadere eden od bogov človeku: »Ti tam, ti prihajaš iz Kamnice!«
»A iz temnice?« pravi človek.
»Ne, iz Kamnice!« ponovi bog.
»Aja, iz Kamnice. Ali je to tam, kjer so kamni?« vpraša človek.
»Da.« odgovori bog nejevoljno. »To je tam, kjer so hudičevi kamni!«
In tako so bogovi ustvarili Kamnico.

Aleksej Jurak, 7. a

Alen Hojnik, 7. b

Manca Božič, 6. b

ZDRAVLJICA LJUBEZNI

Ob joku sreče,
zdaj čaše v zrak,
naklonjenost veže nas,
to je naša čast.

Brez tega plamena,
ki v očeh vseh žari,
ni pravega pomena,
življenja in lepih stvari.

Zato brez sovraštva
sestavljajmo ta naš svet,
povežimo se, skupaj stopimo
in more ter skrbi bodo mimo.

Prižgimo zdaj ogenj,
naj vre in živi,
ugasnit ne sme,
le čar naj zažari.

Zdaj roké si podajmo,
spoštujmo in varujmo se,
saj drug brez drugega,
v življenju pač ne gre.

Maša Satler, 9. a

PRAVA PESEM

Prava pesem se piše sama,
je polna čustev kot objokana dama.
Prava pesem pripoveduje o življenju,
pripoveduje o resničnih trenutkih,
ali o mojem v sanjah lebdenju.
Prava pesem me spomni
in na pasti življenja opomni
ter nekaj mi veli:
»Le to si zapomni:
slabemu se izogni!«
Prava pesem mi pravi:
»Dobro se pripravi
in se nato na pot odpravi,
do uresničitve sanj,
še preden se pojavi dan.«

Sara Barbirič Frank, 7. a

Vita Rosc, 7. b

ŽIVLJENJE

Hladen vetrič je pihljaj,
sobotno jutro nakazoval.
Sonce se je že zbudilo,
mami in očetu nasmeh na obraz zvalilo,
saj prišel sem jaz na svet,
majhen, nežen, a močan,
kot da bojeval bi se že tisoč let in en dan.

Spoznal sem lepote otroštva,
čutil toplino družine in pripadnost moštva.
Čutil ljubezen, prijazno besedo,
prav tako pa hrane polno skledo.

Sonce pa vedno ni mi sijalo,
včasih je temne oblake poslalo.
Spoznal sem kruto usodo smrti,
ki črna je bolj, kot so črni krti.
A oče in mati, trenerji, igralci,
pokazali so mi, kdo so zmagovalci.

Mamo sem slišal, kako mi svetuje:
»Nikar ne obsojaj, nikar ne žaluj,
nasmehni se nebu in ne obupuj.
Uporabi um, moč in pogum,
s tem naredil boš vse,
kar zmore tvoje telo in srce.
Spomni se lepih, nasmejanih dni,
vseh vragolij iz šolskih klopi.
Spomni se tekem, borb in znojenja
in vašega skupnega športnega trpljenja.
Zapomni si smeh, zabavo in uspeh,
vse žalostno pa pusti v smeteh.«

Zato hvala ti mami, da me objemaš, ko trpim,
da čutim, da sem tvoj ljubljeni sin.
In hvala ti ati, ki zame garaš,
se z mano igraš, če le čas imaš.
Mi pokažeš lepote moškega življenja
in me naučiš obrazov trpljenja.

Zato se trudim in cenim NAŠE TRENUTKE,
za sabo skušam pustiti dobre občutke.

Žiga Verdonik, 7. b

ŽIVLJENJE, KLIČEM TI DOBER DAN

Vsi ljudje nekega dne umremo. Vsem se zgodba, ki smo jo vestno pisali v dnevnik življenja, enkrat konča. V bistvu začnemo umirati tisti trenutek, ko smo se rodili. A ne smemo le tako razmišljati. V življenju je veliko stvari, ki jih moramo doživeti, videti, slišati, začutiti. Veliko je jedi, ki jih moramo poskusiti, veliko melodij, ki jih moramo slišati, veliko pokrajin, ki jih moramo videti, veliko ljudi, ki jih še moramo spoznati.

Nekateri ljudje imajo preveliko meglo žalosti v glavi in preveč solz v očeh, da bi to videli. Zdi se jim, da na svetu ne spadajo nikamor, vendar resnica je, da vsak spada nekam. Zdi se jim, da nikamor ne bodo prišli v življenju. A ključ do uspešnega življenja je strpnost. Vse bo prišlo ob svojem času. Samo zato, ker še nisi našel svoje poti, ne pomeni, da ta ne obstaja. Na življenje moramo gledati z lučjo v očeh in nasmehom na obrazu. Trenutno še ne vemo, kaj vse nas čaka, a to je čar življenja. Zato ne smemo od njega bežati, ampak se k njemu obrniti.

Življenje ni le utrip srca, če se odločimo, je lahko veliko več.

Zala Gačnik, 8. b

Anže Rakovič, 8. b

IZPOVED

Zdaj prišla sem v tista leta,
ko zanimajo dekleta le še
fantje in pa foni,
naš sovražnik so bomboni!

Nek dan, ko zjutraj se zbudim,
v postelji še poležim
in že brskam po internetu,
gledam, če je kaj na spletu in ko tega imam dovolj,
v odsevu tam zagledam zlo veliko,
na nosu velik je mozolj!

Zapustim spalnico,
tečem v kopalnico,
predal mamin preobrnem, nekaj lončkov
še prevrnem, mamin puder
končno najdem,
joj, s to stvarco se ne znajdem!

Ko to s pudrom se ne izkaže, se znebim te kamuflaže,
na vatko kapnem alkohol in adijo zli mozolj!

A ko zaslišim mamin: »ANA!«,
vem, da sem bila izdana.
Pustila takšen sem nered, da grem zdaj na oni svet.

Med pometanjem bom umrla,
al' pa bom kosilo cvrla,
morda bom pucala posodo,
morda ob svojo bom usodo.

ŠOLSKI PLES

V novembru smo se osmošolci in devetošolci odločili, da bomo organizirali šolski ples. Tako smo se v petek zvečer (20. 11. 2015) zbrali v avli šole, kjer je ples potekal. Učitelj Danijel je uredil disco show, da smo se počutili kot v pravem discu. Poskrbljeno je bilo tudi za hrano in pijačo. Najprej smo bili sramežljivi in si nismo upali plesati, a čez čas smo se opogumili in začeli plesati. Učitelji so bili ta čas v zbornici, a so se nam čez čas pridružili. Timotej iz 8. a je bil glavni na plesišču. Bilo je zelo zabavno in na koncu smo bili precej utrujeni. Upava, da se bo to ponovilo.

Koraki mamini hitijo,
šepnem zadnji svoj »adijo«.
Alarmi v glavi mi zvonijo,
vsi delci kože se potijo.
Veni (moj pes) lice mi oblizne,
ko čakam, da me mama zdrizne.

Mili glasek moje mame,
ki se divje dere name,
čist vsa kri mi takoj zmrzne,
ko kruta kazen me zagrne:
»Kopalnico počistiš ti in brez žepnine mesec dni!«

Ko ležala sem v pižami,
se je posvetilo moji mami,
da mozolji so nadloga,
ki so najstništvu priloga.

A je malo popustila,
sem kopalnico pomila,
mi majhen puder je kupila,
zdaj v kopalnici se vsaki dan
bom kakšno uro več mudila!

Ana Svenšek in Ronja Vodopivec, 7. b

Julija Gorenšek, 6. b

Brina Završnik in Nuša Zemljič Vernik, 8. b

Na **OGLED ARHEOLOŠKIH NAJDB** smo se učenci 8. razreda odpravili v oktobru. Ko smo z avtobusom prispeli na gradbišče, so nam najprej povedali nekaj osnovnih podatkov. Zanimivo je bilo opazovati dogajanje. Vsi arheologi, ki so delali na terenu, so bili oblečeni v trenirke, mi pa smo si morali obleči rumen jopič. Nato pa smo se razdelili v dve skupini.

Naša skupina si je najprej odšla ogledat gomilo. Povedali so nam, da je bil človek, ki je bil pokopan v tej gomili precej bogat, saj je bila gomila zelo velika. Izvedeli smo tudi, kako arheologi prepoznajo, če je kaj pod zemljo in da so ljudje včasih svojim sorodnikom v gomile dajali različne predmete in nek vir svetlobe. Včasih so jim pod jezik položili tudi zlatnik.

Nato smo skupine zamenjali in predstavili so nam star zbiralnik vode. Povedali so nam tudi, da je tu včasih stalo nekakšno poslopje. Imeli smo tudi to izjemno priložnost, da smo v roke prijeli 2000 let star del posode. Uporabili pa smo tudi detektor kovine. Pri tem smo se vsi zelo zabavali. Iz te izkušnje smo vsi pridobili veliko znanja, zraven pa smo se še zabavali.

Katarina Kante, 8. a

Košček 2000 let stare posode

SRCE

Srce je organ,
zaradi katerega postaneš zelo zagnan.
Včasih je hitro,
včasih počasno
in včasih precej glasno.
Ko pa slišiš rasti travo,
bije hitreje in pade na glavo.
A vedno ti dobro dé,
če poslušáš svoje srce.

Nika Kositer, 6. a

LJUBEZEN

Ko simfonija srca ti to pesem prepeva,
le čutiš ne vidiš, da se te nekaj loteva.

Ne veš, kaj je to ... mogoče bolezen ...
NE, to je tista posebna ...
LJUBEZEN!!! <3

Ne gledaš v prihodnost,
ker vidiš le sedanost,
z rožicami postlano,
in tisto LJUBEZEN <3 tapravo.

Takrat ne misliš, le vase pogledaš,
in ugotoviš,
da se samega sebe komaj zavedaš. <3 J J J ž
Gabrijela Kresal, 8. a

Anže Rakovič, 8. b

8. ELITA V NARAVI

V ponedeljek, 21. 9. 2015, smo se učenci 8. b in 8. a odpravili na CŠOD PECA.

Ko smo prišli tja, smo vzeli potovalke in se odpravili v jedilnico, kjer nam je ravnateljica razložila in povedala vse, kar smo morali vedeti in nas na koncu razporedila v sobe. Ko smo razpakirali, smo imeli kosilo. Po kosilu nam je učiteljica Janja povedala nekaj o Koroški. Zvečer pa je sledil nočni pohod. Naslednje dni smo imeli različne aktivnosti, kot so met diska, lokostrelstvo, pohodi, orientacijo ter še mnogo več. Vsak večer pa smo poskrbeli za obilo zabave. Čeprav je bilo en dan slabše vreme, si nismo pustili do živega in smo se zabavali pod streho. V četrtek pa smo imeli kolesarjenje po rovih zapuščenega rudnika. Prepričan sem, da je bila to najbolj zanimiva aktivnost.

V petek, 25. 9. 2015, smo se odpravili proti domu, ampak še prej pa smo imeli kosilo v čolnarni. Ko smo vsi bili siti, smo se odpeljali nazaj do šole. Nekateri smo odšli takoj domov, ostali pa so odšli v učilnice pogledat slike. Meni je bilo na Koroškem zanimivo in zabavno. Prepričan sem, da to velja tudi za vse ostale udeležence šole v naravi.

Anže Rakovič in Filip Dobaja, 8. a

ŠOLA ZA NAS

Se je šola začela,
eni želijo, da bi raje pogorela.
Ampak ker to ni to,
smo spet v šolske klopi sedli
in koračnico prepisovanja
odigrali v pošteni zasedbi.

Učitelji nam govorijo,
da je šola dobra za nas,
mi pa jim negotovo pokimavamo
in preslišimo njihov glas.

In tako bo ostalo,
dokler ne bo neko godalo,
v naši zasedbi
spet počitnic zaigralo.

Gabrijela Kresal, 8. a

Pred CŠOD Peca smo bili zelo aktivni.

Obisk SERŠ-a

V sredo, 14. 10. 2015, smo se učenci 8. razreda odpravili na Srednjo elektro – računalniško šolo, ki ima 900 dijakov in 20 dijakinj. Tja smo se odpravili zato, da bi nam predstavili svoj program. Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v mesto. Ko smo prispeli na šolo, so nas lepo sprejeli. Pokazali so nam tudi njihov izum: električno kolo, s katerim tekmujejo na različnih tekmovanjih. Tudi mi smo ga nato lahko preizkusili. Potem nam je ravnateljica šole Irena Srša Žnidarič predstavila program in vse možnosti, ki jih šola ponuja. Za tem smo si odšli ogledat nekaj raziskovalnih nalog, videli pa smo tudi nekaj poskusov in robotkov, ki smo jih lahko poskušali tudi sami upravljati, pri čemer so nam pomagali dijaki šole. Spoznali smo tudi enega izmed profesorjev.

Nato je na vrsto končno prišla malica. Po malici smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina se je ukvarjala s Photoshopom, druga pa je ustvarjala svojo spletno stran. Bilo je zelo zanimivo! Ko je bila ura že pol ena, smo z obiskom zaključili.

Verjamem, da je bil obisk SERŠ-a za marsikoga koristen, saj smo šolo in njene možnosti bolje spoznali.

Katarina Kante, 8. a

NOGA

Noge so lahko dolge, kratke,
kosmate ali gladke,
A vse enako nalogo imajo,
da nas v zrak držijo
in nas na tla ne spustijo.

Vedno pa ni tako.
Ves dan se samo jezimo
in nič ni tako lepo,
saj z levo nogo iz postelje prihitimo.

Vsak bi moral imeti desno in levo,
a nekateri se kar z dvema levima rodijo.
Takšni potem smolo imajo,
noge se jim zavozlajo in zavrtijo
ter nato na tla zletijo.

Eva Gašparič, 6. a

Jan Gomboši, 8. b

WHO IS WHO?

The person who makes sure everyone does their job and all things are in place is our headmaster. His name is Tomaž Čeplak. Basically he runs the school. He is tall, with dark hair. He is always well put together and he has a very distinctive voice. Our headmaster is very busy but still kind, friendly and genuinely a nice person. He has two successful kids and he often helps students with problems or decisions. He gives advice from experience. He looks a bit intimidating and uses a lot of cologne.

The school library is run by Zdenka Štruc. She is our librarian. She helps us with everything we need help with. She has short light brown hair, wears glasses and she is always smiling. She used to be a teacher so she knows her way with children. She is the kindest most selfless person I have ever met. She loves books and reading. She is very wise and will always be willing to discuss things or give you advice. She has a soft voice that can swing you to sleep.

Our English teacher is great. Her name is Karolina Purgaj. She is just simply awesome. She does not let students push her around and has a lot of respect from us. Her teaching skills are great. Everything that she taught us will stay with us for a long time. When it is time to work we work. No messing around. But when we are finished and if we have been good we sometimes play games. She has blond curly hair and wears glasses. She has two daughters and they both look a lot like her. Her husband Simon was best friends with my uncle in elementary school.

Darja Vežjak is our social advisor. She gives us advice about social life, school and she is the one you see if you are feeling sick. She is very skinny and her hair is short and blond. She enlightens us about high schools and their programmes. And helps us choose the best one. She can also help us get a scholarship.

Jasna Žic is the headmaster's deputy. She is really nice. She is short with blond hair. And she is actually a mother of one of my school mates. She does a lot of work. She is patient but still strict. A great combination if you are working with kids.

Manja Semenič, 9. a

Who is who at our school?

Zdenka Štruc is a librarian. She is nice woman with short brown hair and brown eyes. She is really funny and a good listener. I choose her because she is here for me (and for all kids) when I need someone to talk to.

Tomaž Čeplak is a principle/headmaster. He is a tall man with dark brown hair. He is really strict but funny person. I choose him because without him, school wouldn't actually work.

Janja Ambrožič is a music teacher but also one of my favourite teachers. She is also my class teacher for the last past three years. She has brown hair and she wears glasses. She is really cool but strict teacher. I choose her because, like I wrote already, she is one of my favourite teachers. She is awesome.

Lidija Pfeiffer is a cleaner. She is a woman with blonde long hair and smile on her face all the time. She is really fun to talk to. I choose her because we usually talk when I am on duty.

Karmen Zinrajh and *Dragan Raičević* are both science subject teachers (Physic, Math). Mrs Zinrajh has long straight blond hair, usually a smile on her face but she can be strict too. Mr Raičević has black short hair and wears glasses. He is really funny teacher. I choose them because they are both really good teachers and they teach you a lot.

Lana Šebart, 9. a

GABRIJELA ČEH

On the outside, she is quite tall, her hair is dyed purple and she wears glasses. She has really beautiful eyes, they are blue. She is really great teacher; you can tell she loves what she's doing. She is the most understanding, one of the best teachers in our school. She made me love Slovene even more. She really supports you and wants you to study, which is great. She can be strict sometimes, but she is really nice and amazing most of the times.

TOMAŽ ČEPLAK- a headmaster

He is tall, he has got short, straight black hair. He wears black glasses. He can really be really nice, but he is also really loud all the time, even if he speaks "normal". He is really good headmaster, everyone loves him.

ZDENKA ŠTRUC

She is quite tall; she wears red glasses. She has got brown eyes. She is really nice and she always helps you when you need to talk. She is a librarian and she also helps younger kids. She is amazing.

DARJA VEZJAK

She is a social worker. She has got long, straight blonde hair and she wears glasses. She is quite tall, and she is really beautiful. She always loves to help us when we feel sick or when we have other problems. She is really helpful and great.

LIDIJA PFEIFFER- a cleaner

She is really nice, she always helps us when we are on duty or when we lose something. She is always really happy and in a good mood. She is probably one of the nicest cleaners.

Vita Vehovec, 9. a

TEKMOVANJA

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

24. 09. 2015 je na šoli potekalo tekmovanje iz logike. Tekmovanja se je udeležilo veliko učencev. Nekateri izmed njih so se uvrstili na državno tekmovanje, med drugim tudi Manja Semenič, Maša Sattler, Brina Završnik in Lina Winkler.

Tekmovanje je potekalo 17. 10. 2015 v Šentilju. Razburljiva tekma možgančkov se je za nas izšla dobro, saj je učenka Manja Semenič dosegla srebrno priznanje! Čestitke vsem tekmovalcem za zelo dobre rezultate.

Gašper Rakovič, 9. a

ANGLEŠKA TEKMOVANJA

V oktobru je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja angleškega jezika za učence 8. r. Tekmovanja se je na naši šoli udeležilo 16 učencev. Anja Žvarc, Jana Valdhuber in Zala Gačnik so osvojile bronasto priznanje in se uvrstile na državno tekmovanje. Državno tekmovanje je potekalo v novembru. Jana Valdhuber je dosegla srebrno priznanje. Zali Gačnik je uspel veliki met in je z zahtevnimi nalogami opravila z odliko in dosegla zlato priznanje. Čestitke!!

V novembru so v znanju angleškega jezika tekmovali devetošolci. Tekmovanja se je udeležilo 8 učencev. Manja Semenič, Anja Hiter Tinauer, Mija Kozole in Timon Herman so osvojili bronasto priznanje in se uvrstili na regijsko tekmovanje. Takrat bodo tekmovali v poznavanju modernega angleškega literarnega dela za najstnike *The Absolutely True Diary of a Part-Time Indian*.

Vsem udeležencem in dobitnikom priznanj iskrene čestitke za izkazano znanje.

Karolina Purgaj, mentorica

TEKMOVANJE IZ ZNANJA SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

V sredo, 9. 12. 2015, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje. Na njem so sodelovali učenci od 2. do 9. razreda, ki so v svojih besedilih zapisali lastno razmišljanje in razumevanje prebranih knjig. Tekmovanja se je udeležilo 59 učencev, med katerimi je kar 24 učencev prejelo bronasto priznanje.

Na regijsko tekmovanje pa so se uvrstile učenke 8. in 9. razreda: Jana Valdhuber, Brina Završnik ter Nuša Mali.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za dosežene rezultate!

Katja Soršak Godec, mentorica

TEKMOVANJE V RAČUNALNIŠKEM RAZMIŠLJANJU - BOBER

V novembru je na šoli potekalo tekmovanje v računalniški in informacijski pismenosti - BOBER.

Tekmovanja se je udeležilo 212 tekmovalcev od 2. do 9. razreda izmed katerih jih je 84 doseglo bronasta priznanja.

Najuspešnejši učenci po razredih: Ela Brus 2. r; Luka Milutinović Hauptman 3. r; Katarina Vodopivec 4. r; Lara Grace, Lili Frank in Arne Završnik 5. r; Eva Gašparič 6. r; Sara Barbirič Frank in Taja Natek 7. r; Nace Zemljič in Mendi Štritof 8. r; Matija Žel in Matija Žic 9. r.

Na državno tekmovanje je bilo povabljenih 1% najboljših tekmovalcev iz vsakega razreda v državi. Z naše šole sta bili v tem odstotku učenki 7. a razreda, Sara Barbirič Frank in Taja Natek. Sara je dosegla srebrno priznanje - čestitamo Vsem učencem čestitamo za dosežene rezultate.

Danijel Korpar, mentor

BOŽIČNI KONCERT

Čeprav se nam zdi, da smo komaj zakorakali v to šolsko leto, smo že bili deležni božično-novoletnega koncerta. Letos smo ga izvedli 10. decembra v Bresternici.

Pripravili smo glasbeno popotnico k prihajajočim prazničnim dnevom. Tako kot se za veseli decembrski čas "spodobi", smo bili razigrani, veseli in prevzeti od pričakovanj. V prvem delu je poslušalce očaral otroški pevski zbor, nato pa so zapeli člani mladinskega pevskega zbora. Odpeli in odigrali so program, sestavljen večinoma iz skladb sodobnih slovenskih skladateljev. Nastop so obogatili še naši spretni instrumentalisti in učenci ansambelske igre.

Obiskovalci so dvorano zapuščali vedrih obrazov in zadovoljni.

Eva Gašparič, 6. a

DOBILI SMO NOVE BOBNE

2. oktobra 2015 je bil za našo šolo poseben dan. V okviru svojega projekta 20 za 20 nas je obiskal Marko Soršak-Soki. Marko je znana slovenska osebnost - bobnar rock skupine Elvis Jackson. Seveda smo mu pripravili veliko dobrodošlico. S svojim nastopom so jutro popestrili otroški pevski zbor, člani Orffove skupine in mladinskega pevskega zbora. Nato pa je na čisto nove bobne zabobnal Marko in nam pripravil veliko presenečenje, ko je povedal, da so to naši novi šolski bobni. Nekaj učencev se je v bobnanju lahko takoj preizkusilo, še bolj zabavno pa je bilo, ko je Marko na oder povabil našo kuharico Cvetko, ki je tudi zelo spretno zavihtela palice. Najboljše od vsega pa je, da lahko jaz, ki sem tudi bobnar, igram od tega dne z novimi palicami z Markovim avtogramom in da me je Marko določil za varuha novih šolskih bobnov.

Žan Leon Ambrožič in Marvin Chowdhury, 6. a

OPREMILI SMO GIBALNICO

Gibalnica je nov prostor na OŠ Kamnica, ki je namenjen gibalnemu razvoju vseh učencev ter malo drugačnemu, aktivnemu pouku. Sredstva za opremo gibalnice smo zbrali s pomočjo dobredelnega združenja Koraki za Korakce. S sodelovanjem in akcijo zbiranja denarja smo pričeli že v šolskem letu 2014/2015, ko so v organizaciji združenja Koraki za Korakce potekale dobredelne prireditve v sodelovanju s številnimi sponzorji, na šoli pa smo v ta namen pridno zbirali odpadni papir. Organizirali smo tudi božični bazar in se 23. 5. 2015 vsi skupaj odpravili na dobrodelni pohod.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali pri zbiranju sredstev in opremi gibalnice, se zahvaljujemo.

Darja Vezjak, Veronika Gomboc

KOŠARKA dekleta 2001 in mlajša

V letošnjem letu smo z ekipo deklet kategorija 2001 in mlajše nanizali cel kup odličnih rezultatov. Na turnirju, ki je potekal na OŠ Tabor, smo 14. 12. 2015 z zmago nad OŠ Ludvika Pliberška in porazom proti OŠ Rada Robiča Limbuš dosegli 2. mesto na osnovnošolskem občinskem tekmovanju, kar nas je popeljalo na področno prvenstvo. Tam smo v torek, 5. 1. 2016, v Športni dvorani Lent z zmagama proti OŠ Slivnica (20:8) in OŠ Rada Robiča Limbuš (30: 24) postali področni prvaki. To nam omogoča uvrstitev na tekmovanje na državnem področju. V petek, 15. 1. 2016, bomo v Poljčanah zaintrigirali na četrtfinalnem državnem tekmovanju v košarki. Za šolo nastopajo: Martina Oblak, Teja Leban, Ela Drevenšek, Jana Gašperič, Lana Cigan, Natka Gostenčnik, Maja Ambrožič, Maja Šimek, Vita Vehovec, Nuša Zemljič Vernik, Zoja Godec, Gabrijela Kresal, Nastja Pajtler in Mendi Štrifot. Dekletom čestitamo in jim želimo športne sreče v nadaljnjem tekmovanju.

Šolska košarkarska ekipa deklet

Zapisal mentor: Gregor Hartman

JERNEJ GRACE MLADINSKI DRŽAVNI PRVAK V VESLANJU

Naslov državnega prvaka si je pridobil z veslanjem v enojcu, vesla pa tudi v dvojcu brez krmarja in četvercu.

Zakaj si sprva sploh začel z veslanjem? Veslanje zdaj treniram že dve leti in postalo je velik del mojega življenja. Za to me je navdihnil moj starejši brat Jure, ki je tudi moj največji navdih, saj je pri veslanju zelo uspešen in je osvojil prvo mesto na mladinskih olimpijskih igrah.

Kakšni so tvoji cilji za veslaško kariero? V svoji karieri želim doseči veliko stvari. Eden izmed mojih največjih ciljev so prav gotovo olimpijske igre. Seveda pa bom moral za to veliko trenirati in se odrekarati drugim stvarem.

Vso treniranje, pripravlanje in regate morajo biti kar precej naporne. Kdo ti v takšnih časih priskoči na pomoč? Kdo ti pri tem najbolj pomaga? V največjo podporo so mi moja družina, trener ter prijatelji, ki me zvesto podpirajo pri vsem in se redno udeležujejo tudi regat, na katerih tekmujem.

Ti je zaradi vseh odrekanih in težkih treningov, ki so povezana z veslanjem kdaj žal, da si se odločil ravnoma za ta šport? Ne, za to mi ni nikoli žal, saj mi je veslanje res pisano na kožo in bi se s tem rad ukvarjal še vrsto let.

Jernej Grace, mladinski državni prvak

Katarina Kante, 8. a

BMX kolesar NIK LEŠNIK

V 9. a, razredu imamo učenca, ki tekmuje z BMX kolesom. Z Nikom sem se pogovarjala in mu zastavila nekaj vprašanj.

Številnim ljudem je ta šport neznan. Kako bi jim ga približal in razložil? To je šport, kjer igra glavno vlogo BMX kolo, s katerim skačeš na posebej pripravljenih progah. Na tekmi odpeljemo tri kroge. Komisija vsak krog oceni. Dovolj visoko doseženo število točk omogoča uvrstitev v finale. Vožnja z BMX kolesom je lahko tudi zelo nevarna. Kolesarji imamo močno željo in dobro zaščitno opremo, zato nas ni strah.

Kdaj in kako pa si se seznanil s tem športom?

Začel sem trenirati v tretjem razredu. Od nekdanj me je navduševalo kolo in občutek adrenalina, ki je ob vožnji zmeraj prisoten. BMX mi je preprosto pisan na kožo in je nekaj, kar me neznansko veseli.

Na katere uspehe pa si najbolj ponosen? Leta 2012 in 2013 sem bil državni prvak. Leta 2012 sem bil tretji na Avstrijsko-Madžarsko-Slovenskem tekmovanju. V letih 2012, 2013 in 2015 sem osvojil slovenski pokal, leta 2015 sem postal državni podprvak in pa šolski prvak.

Nik na tekmi

Ana Plajnšek, 9. a

Raziskovalne naloge

Izjemni uspehi Naši učenci vsako leto dokazujejo, da so radovedni in jih zanima kako stvari delujejo, zakaj se nekaj zgodi. V okviru raziskovalnih nalog spoznavajo zakonitosti, procese in dogodke v naravi ter družbi. Tudi letos si je kar nekaj mladih nadobudnežev poiskalo mentorje in se podalo na pot raziskovalcev. V tem šolskem letu smo prijavili **5 raziskovalnih nalog in 1 inovacijski predlog**.

Verjamemo, da bodo naši raziskovalci tudi letos odmevno zastopali šolo.

**Iščemo
nove izzive**

Zbiranje odpadnega papirja

Tudi v letošnjem šolskem letu nadaljujemo s tradicijo zbiranja odpadnega papirja in skrbimo za družbeno odgovorno ravnanje s koristnimi odpadki. Učence nagovarjamo in vzgajamo v duhu okoljske usmerjenosti, s tem pomembno prispevamo k varovanju okolja in k ohranitvi naravnih virov. Nad vse pomembno pa je tudi, da spodbujamo in razvijamo čut za skupno dobro in sočloveka.

S prodajo zberemo kar nekaj denarja, ki ga namenimo šolskemu skladu.

Zbiralna akcija bo ponovno potekala v začetku februarja 2016.

Hvala vsem učencem, staršem in delavcem šole, ki s svojim dejanjem tako prispevate k rasti šolskega sklada.

NATEČAJ »ZLATO JABOLKO«

Dragi učenci, razpisujemo natečaj za **Zlato jabolko**. Tema letošnjega natečaja so **ČUSTVA**.
»Vsi imamo radi dobre stvari, prijazne nasmeh in srečne oči.«

Vabimo vas, da se pridružite in pišete spise, pesmi, stripe; rišete, modelirate ...

Prispevke zbiramo razredne učiteljice na razredni stopnji in na predmetni stopnji učiteljice slovenščine ter likovne umetnosti.

Osnovna šola Kamnica

Telefon: 02/624 08 50
Telefaks: 02/ 624 08 60
E-pošta: o-kamnica.mb@guest.arnes.si
Splet: www.os-kamnica.si

Urednica : Zdenka Štruc in šolski novinarji
Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ Kamnica
Jezikovni pregled: Gabrijela Čeh in Katja Soršak Godec
Likovna zasnova: Karmen Podrekar
Tehnična izvedba: Zdenka Štruc
Pomoč pri izvedbi: Danijel Korpar
Fotografija: arhiv šole
Časopis izhaja dvakrat letno.

Šolski novinarji